

Riksdagens protokoll

2002/03:18

Fredagen den 15 november

Protokoll
2002/03:18

Kl. 09.00 – 09.28

1 § Ledighet m.m.

Förste vice talmannen meddelade att *Johan Lönnroth* (v) ansökt om sjukledighet under tiden den 15 november–31 december.

Kammaren biföll denna ansökan.

Förste vice talmannen anmälde att *Rolf Olsson* (v) skulle tjänstgöra som ersättare för Johan Lönnroth.

2 § Svar på interpellation 2002/03:19 om Sverige, regeringen och valjakt

Svar på interpellation

Anf. 1 Miljöminister LENA SOMMESTAD (s):

Herr talman! Marietta de Pourbaix-Lundin har frågat mig om hur Sverige kunde rösta för att Island skulle få bli medlem i Internationella valfångstkommissionen, IWC, med förbehåll att få återuppta kommersiell valfångst och om hur jag ska få till stånd en ändring av beslutet. Hon har också frågat om jag är beredd att låta riksdagen bli delaktig i beslut om Sveriges inställning i frågor som rör kommersiell jakt på val och om jag är beredd att se över representationen vid IWC-mötena. Slutligen har Marietta de Pourbaix-Lundin frågat om jag är beredd att verka för att en valskyddskommission inrättas.

Jag vill inledningsvis säga att Sverige sedan lång tid varit mycket aktivt för att stärka bevarandet av världens valpopulationer. Sveriges politiska uppfattning i valfångstfrågan ligger fast – nämligen att ingen stat ska tillåtas att ensidigt återuppta valfångst och att kommersiell valfångst inte ska få bedrivas av något land så länge det finns en internationell överenskommelse om att detta inte får ske.

Låt mig nu svara på de frågor som Marietta de Pourbaix-Lundin ställt.

Vid mötet i Cambridge hade Sverige bland annat att ta ställning till en ny ansökan från Island om att få ansluta sig till den internationella valfångstkonventionen och bli medlem i IWC. Enligt den instruktion som utfärdats för den svenska delegationen hade denna att bevaka två intressen – dels att se till att Islands nya ansökan behandlades på ett korrekt sätt i folkrättslig mening så att ansökan blev prövad i sak med den reser-

vation som var fogad till ansökan, dels att i sak inte stödja Islands ansökan om anslutning på grund av den medföljande reservationen som skulle innebära att Island skulle tillåtas bedriva kommersiell valfångst från år 2006. Den isländska reservationen står, som vi ser det, i direkt konflikt med valfångstkonventionens ändamål och syfte.

Röstningsproceduren i IWC är utomordentligt komplicerad, och den slutliga proposition som ställdes av ordföranden kom att utformas så att frågan om Island, trots sin reservation, skulle bli anslutet till konventionen och medlem av kommissionen egentligen inte behandlades. Omröstningen kom i stället att gälla om frågan om Islands medlemskap skulle anses vara slutligt avgjord genom ett beslut som tidigare fattats om att inte bevilja Island medlemskap och i stället betrakta Island som observatör. Detta innebar att Islands nya ansökan inte blev behandlad i sak, vilket stred mot den svenska uppfattningen att Islands ansökan skulle behandlas folkrättsligt korrekt. Effekten av omröstningen blev emellertid att Island kom att bli betraktat som medlem av kommissionen trots den reservation som Island hade fogat till sin ansökan.

Sveriges röstning innebar inte att Sverige accepterade den isländska reservationen eller att Island ska få börja fänga val, vilket också framgick av den röstförklaring som Sverige omedelbart gav efter omröstningen.

Den svenska genomgången av beslutet i Cambridge har lett till att vi inom kort kommer att inlämna den formella invändning som krävs för att Sverige inte ska bli folkrättsligt bundet av den isländska reservationen.

Vi vill alltså att Island ska vara med i IWC-arbetet, men utan sin reservation. Island har naturligtvis stort intresse av att medverka i den process som nu pågår inom IWC med att ta fram ett nytt regelverk för valfångst och valbevarande. Det är också viktigt för Sverige och för IWC att Island kan delta i processen. Om Island står utanför IWC är det "fritt fram" för isländsk valfångst. Vi ska nu ta nya diskussioner med Island om reservationen och det fortsatta arbetet i IWC med sikte på en lösning som vi och andra medlemsländer kan acceptera. Vi ska också i samråd med andra länder undersöka om det vid nästa IWC-möte går att få majoritetsstöd för en korrekt sakprövning. Om det behövs, kommer vi att medverka till att IWC underkänner reservationen.

Som svar på Marietta de Pourbaix-Lundins fråga om jag är beredd att låta riksdagen bli delaktig i beslut om Sveriges inställning i frågor som rör kommersiell jakt på val konstaterar jag att dessa frågor är sådana som enligt regeringsformen primärt hanteras av regeringen. Eftersom den övergripande svenska linjen inom IWC ligger, som jag tidigare sagt, fast ser jag i dagsläget således inget omedelbart skäl för någon ändrad ordning.

Delegationen till mötena med IWC fastställs inför varje mötestillfälle. Vi strävar alltid efter att ha den bästa och mest relevanta sammansättningen på vår delegation inom IWC och vid andra konventionsstatsmöten. Det kommer vi naturligtvis att göra även i fortsättningen.

IWC inrättades som en organisation för att reglera valfångst redan 1946. I praktiken blev den med tiden en organisation för bevarande av världens valpopulationer bland annat genom det gällande beslutet om moratorium mot valfångst. Sveriges linje har sedan lång tid varit att IWC ska vara den internationella organisation som ansvarar för världens valbestånd. Jag anser att denna linje bör ligga fast.

Avslutningsvis vill jag försäkra att Sverige kommer fortsätta att agera kraftfullt inom ramen för IWC för att åstadkomma en gemensam och hållbar internationell syn på förvaltningen och bevarandet av världens valpopulationer.

Prot. 2002/03:18
15 november

Svar på interpellation

Anf. 2 MARIETTA DE POURBAIX-LUNDIN (m):

Herr talman! Jag hade väntat mig ett ödmjukt svar, men också ett svar som var ganska offensivt i vad man skulle göra i framtiden. Inget av detta finns i det svar som jag har fått.

Varför hade jag förväntat mig ett ödmjukt svar? Jo, efter det skandalösa sjabblandet av den svenska delegationen för en månad sedan i Cambridge, omröstningsfiaskot, kunde man förvänta sig en viss ödmjukhet. Jag tycker att man ska kalla saker vid deras rätta namn. Ett omröstningsfiasko är ett omröstningsfiasko, oavsett om omröstningen är svår och komplicerad. Då hoppas jag att miljöministern och jag kan bli överens, för då kanske vi kan komma vidare, när det handlar om att detta var ett fiasko, ett totalt misslyckande. Samtidigt kan miljöministern aldrig smita ifrån sitt ansvar. Hur hon än vänder och vrider på det är hon ytterst ansvarig för vad som har hänt.

Det kommer fram i svaret att det var två intressen: Skulle Island komma med i den internationella valfångstkommissionen? Skulle Sverige fortsätta att vara mot valfångst? Av dessa två intressen, som stod mot varandra, valde Sverige Island och inte valarna, kan jag konstatera.

För mig är det här ett dubbelspel. Som svar på många frågor som bland annat jag har ställt här i riksdagen har jag fått veta att Sverige absolut inte är för kommersiell valfångst. Ändå hamnar vi där.

Miljöministern är också ytterst ansvarig på det sättet att hon har utsett den svenska delegationen. Det vore bra om miljöministern lyssnade. Jag förutsätter att de som då var i den svenska delegationen faktiskt var så kompetenta att de kunde förutse konsekvenserna av vad de röstade på, att det just skulle innebära att Island kunde starta kommersiell valfångst. Jag utgår också från att de kunde räkna, speciellt som Sverige röstade sist och såg hur alla andra länder röstade, också de länder som Sverige brukar agera tillsammans med och som säger nej till kommersiell valfångst. Ändå röstade Sverige så att Island kunde starta kommersiell valfångst. Här är också miljöministern ytterst ansvarig, för hon har utsett delegationen.

Det sägs att den svenska delegationen hade kontakt med både Miljödepartementet och Utrikesdepartementet under omröstningen och fick klartecken för sitt agerande. Igen är miljöministern ytterst ansvarig.

Det har kommit till min kännedom att Sverige under många år, i alla fall de tre senaste åren, har bedrivit någon form av lobbyverksamhet gentemot andra länder för att få fram en plan för kommersiell valfångst. Detta strider totalt emot vad den svenska regeringen officiellt säger i alla fall här i riksdagen. Jag skulle vilja ha en kommentar till det.

Sedan försöker Sverige på något sätt rädda ansiktet på slutet genom en röstförklaring, en moralisk friskrivning. Det kanske fredar miljöministerns samvete ett litet tag, med det hjälper faktiskt inte valarna, för Sverige har röstat för att Island ska få bedriva kommersiell valfångst.

Mina två frågor på miljöministern är: Kan vi vara överens om att det som skedde i Cambridge för en månad sedan är ett omröstningsfiasko?

Kan miljöministern också ta på sig ansvaret för detta, efterom hon är ytterst ansvarig? Sedan skulle jag vilja ha en kommentar om detta dubbelspel att Sverige försöker lobba för att man ska få fram plan för valfångst i den internationella valfångstkommissionen?

Anf. 3 Miljöminister LENA SOMMESTAD (s):

Herr talman! Det var många frågor. Det är självklart att jag som miljöminister är ytterst ansvarig för vad som hände i Cambridge. Jag tycker också att vi har intagit en ödmjukhet eftersom vi väldigt klart har redogjort för vad som hänt. Vi på Miljödepartementet har lämnat en utförlig redogörelse där man kan ta del av det som hände och där vi också säger att utfallet inte var det som vi hade önskat. Om detta är ett skandalöst fiasko eller inte kan man bedöma när man har tagit del av denna rapport. Jag ser det som ett misstag som vi tar på stort allvar och som vi agerar för att rätta till på en rad olika sätt.

Som jag har sagt agerar vi genom en formell invändning. Vi kommer att agera bilateralt gentemot Island för att försöka att förmå Island att ta tillbaka eller förändra denna reservation. Och vi arbetar för att resa frågan i sak vid nästa sammanträde. Vi agerar också för någonting som är mycket viktigt och som jag som miljöminister inte ansvarar för, och det har att göra med procedurregler och arbetet inom IWC.

Vi har varit i kontakt med den svenska ordföranden, och det är helt klart att proceduren inom IWC inte är bra. Därför hälsar vi med stor tillfredsställelse att ordföranden nu har uppdragit åt sekretariatet att se till att vi till nästa möte får en rapport om hur mötesformerna kan förbättras. Det är inte bara Sverige som har fått se utfallet i IWC annorlunda än vad man hade önskat. Här ska vi se efter på vilket sätt vi kan bidra till det arbetet.

När det gäller hur Sverige agerar medverkar alla länder inom IWC i arbetet med hur förvaltningen av världens valar ska fungera i framtiden. Det är egentligen det som är huvudlinjen. Sverige bedriver inte något dubbelspel på något sätt, utan vi har en väldigt tydlig linje som är precis den som jag redogjorde för i mitt svar.

Vi vill i framtiden se en enighet inom IWC. Vi anser att den konflikt som nu föreligger och de otaliga omröstningar som ofta slutar slumpmässigt inte är någon tillfredsställande situation. Vi måste nå en enighet om hur förvaltningen av världens valpopulationer ska gå till.

Vi vill se ett globalt reservat för valar. Vi kan tänka oss en strikt reglerad jakt på val inom egen ekonomisk zon, inte någon internationell handel med val. Vi vill se en hållbar förvaltning av världens valpopulation, vetenskapligt baserad och reglerad inom IWC. Det är vår linje, den är helt öppen och det är ett arbete som pågår inom IWC, som Marietta de Pourbaix-Lundin väl känner till.

Anf. 4 MARIETTA DE POURBAIX-LUNDIN (m):

Herr talman! Det är bra att miljöministern förstår att hon är ytterst ansvarig för det som har hänt, för det är hon faktiskt. Sedan vill hon tydligt inte hålla med om att det är ett omröstningsfiasko, men det är det. Varför skulle man annars nu försöka att rätta till det?

Miljöministern försöker att göra det enkelt för sig genom att prata om procedurfrågor, att det var det som gjorde att Sverige hamnade i en fälla,

låter det som. Hur kunde då ett antal andra länder som tidigare har stått på samma sida som Sverige så att säga rösta rätt? De röstade emot att Island kom med och därmed röstade de också nej till kommersiell valfångst. Hur kommer det sig att dessa länder kunde hantera frågan medan den svenska delegationen inte kunde det? Nu ska man i efterhand försöka att rätta till det här.

Den svenska regeringen och miljöministern har haft en månad på sig sedan omröstningen hölls att göra någonting. Enligt miljöministern kommer man snart att lämna in diverse papper hit och dit för att försöka att friskriva sig från det som man har röstat fram. Jag tycker att det framstår som pinsamt för den svenska regeringen att hamna i den här sitsen. Andra länder lyckades ju hamna på rätt sida från början.

Jag ställde ytterligare några frågor till miljöministern för att hon skulle kunna rätta till detta framöver. Kan Sveriges riksdag och andra partier möjligtvis få bli delaktiga i detta? Svaret på den frågan andades att det inte behövdes.

När det gäller hur man utser den svenska delegationen tycks miljöministern vara väldigt nöjd med hur den hittills har agerat. Hon tycker tydligen att den kan få fortsätta. Jag vet att andra länder har utsett diplomater på hög nivå och kanske till och med någon politiker. Det är kanske det som behövs för att signalerna ska gå fram när det nu blir så här komplicerat. Även om det finns mobiltelefoner lyckas man tydligen inte reda ut sådana här saker på ett korrekt sätt.

Sedan har jag också frågat om miljöministern är beredd att verka för att Internationella valfångstkommissionen blir en valskyddskommission. Där tycker jag att svaret är mycket svävande. Sverige har i sitt agerande visat att det är precis tvärtom. Dessutom säger miljöministern att hon kan tänka sig valfångst men att det ska ske på vissa sätt. Det är vad Sverige agerar för. Av de svar som jag tidigare har fått har det inte framgått att det har varit Sveriges linje. Jag upplever det nu som att det har skett en förskjutning. Men det är kanske en förskjutning som görs för att rättfärdiga det som man har gjort, alltså röstat för att Island ska kunna bedriva kommersiell valfångst.

Jag fick inte svar på min fråga om Sveriges dubbelagerande, att man försöker lobba för att det ska bli en plan för kommersiell valfångst. Eller var det så som miljöministern antydde, att valfångsten skulle regleras? Är det detta som Sverige agerar för? Då är man absolut inte ute efter att få till stånd en valskyddskommission, utan då är det fråga om någonting helt annat.

Jag tycker att det är oerhört många dubbla budskap från regeringen i den här frågan. Man säger en sak men agerar på ett annat sätt. Sedan tar man tillbaka lite av det som man säger och lägger till någonting annat. Jag får inget grepp om var Sverige står i den här frågan. Det är därför som det finns anledning att blanda in fler partier och riksdagen i detta.

Anf. 5 GUNNAR ANDRÉN (fp):

Herr talman! Jag tycker att det är väldigt bra att den här frågan har tagits upp i riksdagen genom denna interpellation. Detta är en fråga som bör protokollföras.

Jag tror i och för sig inte att regeringen har haft något annat syfte än att förhindra den kommersiella valjakten, det tror jag att det råder full

enighet mellan partierna om. Men statsrådets svar gör att man ställer sig frågan hur väl förberedd den svenska delegationen var på att det skulle kunna bli så här komplicerade omröstningsförfaranden.

Delegationen hade två uppgifter, dels att agera korrekt gentemot Island i folkrättsligt avseende, dels att inte stödja den kommersiella valfångsten. I det komplicerade omröstningsförfarandet i slutet hamnade tydligen delegationen i en tvångssituation. Att i det läget stödja och inte avstå från att rösta tycker jag låter väldigt konstigt.

Enligt mitt förmenande borde delegationen väldigt tidigt under detta förfarande ha insett att Islands syfte var att få rätt att börja med kommersiell valfångst. På den punkten finner jag att den svenska delegationen inte riktigt tog till vara svenska intressen, och det tycker jag är väldigt beklagligt.

Anf. 6 Miljöminister LENA SOMMESTAD (s):

Herr talman! Låt mig först säga att jag inte förstår Marietta de Pourbaix-Lundin när hon säger att det är en oklar linje. Vi har en väldigt tydlig linje. Den har inte ändrats. Den är precis densamma som den har varit både när det gäller vårt arbete i IWC och hur vi vill se förvaltningsplanerna. Det finns inget dubbelspel, utan det är en mycket stor tydlighet i detta.

Den plan som vi arbetar för är en bevarandelinje som stöds av bland annat WWF. Det är en bevarandelinje som inte är lika strikt som Greenpeaces till exempel, som helt vill förbjuda valjakt för all framtid. Men vår linje, en hållbar förvaltning av världens valpopulationer, ligger fast och är mycket tydlig.

Jag har stor förståelse för den förvåning som finns kring hur det kunde gå till så här. Jag har flera gånger sagt väldigt tydligt att jag inte är nöjd med utfallet och tycker att vi kunde ha lagt ned vår röst när vi hamnade i den här situationen.

Däremot menar jag att delegationen som var på plats i Cambridge agerade på ett bra sätt. Delegationen hörde av sig hem. Den svåra situation som den hamnade i handlade om tidsbrist och att vi inte fick någon återkoppling till politisk nivå när de här frågorna kom i motsatsställning till varandra. Man kan naturligtvis diskutera om vi hade förberett oss tillräckligt.

På grund av det inträffade har vi gått igenom rutiner, men vi hittar inget problematiskt i våra rutiner. Vi tycker att vi arbetar bra. Sverige är oerhört framgångsrikt i internationella miljöförhandlingar. Vi har hundratals förhandlingar av det här slaget som fungerar mycket väl.

Under hösten kommer vi på departementet att noga gå igenom den här typen av problem för att se hur vi kan bli skickligare på detta. Den uppgiften tar vi på mycket stort allvar. Vi har en särskild person tillsatt som nu har jobbat intensivt med valfrågorna sedan detta inträffade. Så jag kan försäkra Marietta de Pourbaix-Lundin att vi arbetar hårt med detta.

När det gäller problematiken som förelåg i Cambridge vill jag göra klart att vi befann oss i en mycket svår situation, därför att den fråga som ställdes var: Ska Island fortsatt vara fortsatt observatör mot bakgrund av tidigare beslut som har fattats?

Problemet för Sverige jämfört med många andra länder har att göra med våra diplomatiska relationer till Island. Vi har varit oerhört tuffa. Vi har intagit en hållning som går rakt emot Islands intressen. Vi har också valt en folkrättslig tolkning av IWC:s kompetens som står i strid med Islands tolkning. Vi säger att IWC har rätt att neka Island medlemskap, medan ganska många andra länder anser att man inte kan göra den tolkningen. Den tolkningen har vi drivit.

Men vi har också i förhandlingar med Island, där man har varit mycket upprörd över Sveriges agerande, sagt att vi är helt fasta i vår position men att vi självklart ska se till att Island behandlas folkrättsligt korrekt. En nyckelfråga här var just att Islands ansökan skulle betraktas som en ny ansökan. Är det så att man har ett instrument för anslutning till en organisation, så är man ansluten om inte organisationen säger annorlunda. Och nu går Island fram med en, vad man kallar, oskiljbar reservation. Detta är en mycket problematisk situation.

Jag anser att vi borde ha lagt ned vår röst i den här situationen. Men jag kan ha förståelse för den svåra situation som uppstod när intressena gick emot varandra. Jag vill notera att hanteringen i IWC inte bara är något att raljera bort. Till exempel hade ordföranden och mötet bestämt att Island skulle få rösta. Efter detta bestämde man att Island sedan tidigare beslut bara skulle vara observatör. Det hängde inte ihop. Frågor som ställdes och procedurordning var inte rimliga.

Det är självklart så att vi ska klara alla svåra situationer. Därför ska vi nu gå igenom detta med stort allvar, så att vi nästa gång något sådant här inträffar klarar det bättre. Men vi ska också bidra till att IWC blir en bättre fungerande organisation.

Anf. 7 MARIETTA DE POURBAIX-LUNDIN (m):

Herr talman! Jag kan konstatera att valarna är offrade i något diplomatiskt spel som Sverige har med Island, för Sverige röstade tillsammans med de länder som är för valfångst. Det var på den sidan som Sverige hamnade.

Miljöministern förnekar någon form av dubbelspel. Jag har fortfarande inte fått något svar när det gäller lobbandet för en plan för kommersiell valfångst och valjakt som har pågått under några år.

Sedan säger miljöministern att Sveriges delegation kunde ha lagt ned sina röster – ja, den borde ha lagt ned sina röster, säger hon till och med på slutet. Det är konstigt att den signalen inte gick fram. Man behöver ju inte vara så speciellt erfaren, tycker jag, för att se konsekvenserna av hur man röstar. Det borde den svenska delegationen faktiskt ha kunnat göra. Att säga att man röstar för Islands medlemskap innebär också fritt fram för Island att jaga val. Det är nästan naivt att inte kunna se att detta blir konsekvensen.

I slutet av miljöministerns svar skriver hon att hon försäkrar att Sverige kommer att fortsätta att agera kraftfullt inom ramen för IWC, alltså Internationella valfångstkommissionen, och så vidare. Jag vet inte om jag kan kalla det här omröstningsfiaskot för ett kraftfullt agerande, för det har faktiskt naggat Sveriges regering och den svenska delegationens inställning till valarna i kanten ganska rejält. Och det är detta som miljöministern vill fortsätta med. Jag vet inte om det är ironi i det som har skrivits, men jag blir faktiskt ytterst beklämd. Jag känner det som ett slag

Svar på interpellation

Anf. 8 Miljöminister LENA SOMMESTAD (s):

Herr talman! Det är ett problem att Marietta de Pourbaix-Lundin inte tycks tro på det jag säger. Jag har nu sagt att vi agerar för förvaltningsplanen inom IWC. Om ni kallar det för lobbning att vi agerar för den planen, så stämmer det. Vi har en väldigt tydlig plan som vi är helt öppna med och försöker få stöd för.

När det gäller hur vi agerat tycker jag att jag har varit väldigt tydlig i att vi inte tycker att utfallet blev som vi hade önskat. Men jag tycker att vi ska vara klara över att den fråga som ställdes var en procedurfråga. Frågan var inte: Ska vi låta Island bli medlem, eller ska Island få fiska val? Frågan var: Ska anslutningen av Island ske efter den procedur som tillämpades vid ett tidigare tillfälle? Det var den formella fråga som ställdes. Det indirekta resultatet såg delegationen, och det var därför den hörde av sig hem. Det är en skicklig delegation.

Det som inte har gått väl här är att de politiskt ansvariga, nämligen jag eller mina medarbetare, inte hann komma in i processen. Vi tar det här på allvar, och det hoppas jag att jag gjort klart. Men jag tycker inte att man ska hävda att vi med öppna ögon har röstat för Islands medlemskap. Direkt efteråt protesterade vi mot att frågorna ställdes på det här sättet. Vi ansåg inte att procedurordningen skulle vara som den var. Det är också så att de instruktioner som våra förhandlare hade var att återigen resa frågan om att få detta prövat i sak, att få den procedurordning som vi ansåg var korrekt, för att vi inte skulle hamna i denna situation.

Jag hoppas att Marietta de Pourbaix-Lundin tar mig på allvar. Det är betydelsefullt också för våra möjligheter att driva valfrågan att ni inte vill framställa det som att vi är dubbelspelare, att vi i själva verket vill någonting annat, att vi är för isländsk valjakt.

Vi ska komma ihåg att Island fram till i dag har kunnat fiska hur mycket val man har velat trots att man stått utanför IWC. Det är synnerligen olyckligt att man nu bakvägen lyckats ta sig in i IWC för tredje gången efter en rad procedurer. Det kunde ha skett även genom något annat slags omröstning, men nu är vi där. Nu ska vi göra det bästa vi kan i den här situationen. Och det gör vi, det kan jag försäkra.

Överläggningen var härmed avslutad.

3 § Anmälan om inkommen faktapromemoria om förslag från Europeiska kommissionen

Förste vice talmannen anmälde att följande faktapromemoria om förslag från Europeiska kommissionen inkommit och överlämnats till utskott:

2002/03:FPM21 Dieselskattedirektiv KOM(2002)410 till skatteutskottet

4 § Bordläggning

Prot. 2002/03:18
15 november

Anmälades och bordlades

Proposition

2002/03:21 Fortsatt svenskt deltagande i en internationell säkerhetsstyrka
i Afghanistan

Motioner

med anledning av prop. 2002/03:12 Olika bostadsrättsfrågor

2002/03:Bo1 av Rigmor Stenmark m.fl. (c)

2002/03:Bo2 av Marietta de Pourbaix-Lundin m.fl. (m)

2002/03:Bo3 av Owe Hellberg och Sten Lundström (v)

2002/03:Bo4 av Göran Hägglund m.fl. (kd)

2002/03:Bo5 av Nina Lundström m.fl. (fp)

Konstitutionsutskottets betänkanden

2002/03:KU6 Ändringar i regeringsformen – samarbetet i EU m.m. (vilande förslag och följdlagstiftning)

2002/03:KU8 Yttrandefrihetsgrundlagen och Internet (vilande grundlagsförslag och följdlagstiftning)

Socialutskottets betänkande

2002/03:SoU2 Barn i väpnade konflikter – Fakultativt protokoll till FN:s konvention om barnets rättigheter

5 § Kammaren åtskildes kl. 9.28.

Förhandlingarna leddes av förste vice talmannen.

Vid protokollet

ANNALENA HANELL CARPELAN

/Monica Gustafson

Innehållsförteckning

1 § Ledighet m.m.	1
2 § Svar på interpellation 2002/03:19 om Sverige, regeringen och valjakt	1
Anf. 1 Miljöminister LENA SOMMESTAD (s)	1
Anf. 2 MARIETTA DE POURBAIX-LUNDIN (m)	3
Anf. 3 Miljöminister LENA SOMMESTAD (s)	4
Anf. 4 MARIETTA DE POURBAIX-LUNDIN (m)	4
Anf. 5 GUNNAR ANDRÉN (fp)	5
Anf. 6 Miljöminister LENA SOMMESTAD (s)	6
Anf. 7 MARIETTA DE POURBAIX-LUNDIN (m)	7
Anf. 8 Miljöminister LENA SOMMESTAD (s)	8
3 § Anmälan om inkommen faktapromemoria om förslag från Europeiska kommissionen	8
4 § Bordläggning	9
5 § Kammarén åtskildes kl. 9.28.	9